

Philip von Schantz

f. 1928 i Norrköping

Studier vid Otte Skölds målarskola 1950, hos André Lhote i Paris 1951, vid Konsthögskolan 1952-54. Biträdande grafiklärare vid Konsthögskolan 1959, föreståndare för Konsthögskolans grafikskola 1962, professor i grafisk konst 1963. Ledamot av Konstakademien 1963.

Konsthögskolans direktör 1969-1972. Chef för Moderna Museet 1973-77.

Preses för Konstakademien 1987-92.

Separatutställningar bl.a. i Läns museet, Linköping 1956, Norrköpings Museum 1964, Indiana University, USA 1967, Galerie Aronowitsch, Stockholm sedan 1967, Kunstnersforbundet, Oslo 1969, Gävle Museum 1977, Centre Culturel Suédois, Paris 1979, Stefanotti, New York 1981, Saga Scan-dinavian Art Ltd, London 1983, 1985, Thielska Galleriet, Stockholm 1983, Galerie Bonnier, Geneve 1986, 1989, Galleri Prag, Köpenhamn 1986, 1989, Fundacao Calouste Gulbenkian, Centro de Arte Moderno, Lissabon 1986, Konstakademien, Stockholm 1993.

Representerad bl.a. i Statens Museum for Kunst, Köpenhamn, The Library of Congress, Washington D.C., Cleveland Museum of Art, USA, National-galleriet, Prag, Nationalmuseum, Krakow, Museum of Modern Art, New York, British Museum, London, Nationalmuseum och Moderna Museet, Stockholm.

I 1994 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: Roslagsvinter. Färglitografi 1993.

Philip von Schantz har under snart fem decennier prövat de mest olikartade motiv, temata som han successivt arbetat sig igenom, vridit och vänt på till dess han avlockat dem praktiskt taget alla möjliga aspekter.

Sedan han i mitten av 1980-talet brutit upp från de skenbart realistiska framställningarna av svenska bär och frukter sysslade han under ett antal år med bilder där lerkrukors buktande vertikaler så småningom mötte Roslagslandskapets lika buktande horisontaler i bilder där skymningsljus och vattenspeglar, amforor och pokaler som avtecknar sig som dunkla silhuetter bildar ett intrikat, subtielt avvägt mönster där det mjuka linjespelet förblir ett genomgående tema.

1992 lanseras så en ny motivkrets: Det mjuka linjespelet ersätts av ett strängare formspråk dominerat av stränga horisontaler och där Roslagens röda ladugårdslängor med gemensam takhöjd och likformiga gavlar bildar ett närmast geometriskt mönster.

Geometrin möter här nostalgin - trots den förmåla disciplinen andas hans bilder luft och luktar jord, inte minst i en bild som den föreningen nu editerar dominerad av förgrundens åker där den svarta jorden börjar sticka fram under snösmältningen.

Per Bjurström